

La Pàtria és...¹

No pas l'atzar ni tampoc la impostura
Han fet del meu país la dolça terra
On visc i on pens morir. Ni el fust ni el ferre
No fan captiu a qui es dón' l'aventura.

La Pàtria és, oh perfecta estructura
De la mar a Ponent, i a l'alta serra
—Forests dels Pirineus—, on ma gent erra!
A Ella serviré en lliça futura.

Sòl de beutats: la Mar és el teu signe
I els teus magnes cabdills la feren dea;
Pagà tribut i un temps fores insigne.

Oh vigorosa estirp! Esclava indigna
Que cobeges viltats: Sagna, i signa
El teu rescat, i el retorn a la Idea!

De *Sol, i de dol*, 1947

---

¹ Variant del sonet publicat a *Sol, i de dol*, 1947, que Foix va llegir l'any 1951 per a la col·lecció *Voces de poetas y prosistas ibéricos y latinoamericanos* procedent de la Library of Congress, com explica Joan-R. Veny-Mesquida a l'article [«Sobre les variants d'una versió enregistrada del poema “No pas l'atzar ni tampoc la impostura...” de J. V. Foix»](#), publicat a *Llengua Nacional*, III trimestre, 2012.